Наринула, мов хижа птиця,
Змела сліди моїх доріг.
Чи жінка ти, чи громовиця?
Як твій тягар знести я зміг?

Кинджалом ти несамовито
Мене вразила. Я — в злобі,
Але довірю, Карменсіто,
Стражденне серце лиш тобі.

Мене вогонь твойого тіла
Невпинно мучить щодоби.
Спали ж і те, що не спалила,-
Не пожалій, а погуби!

Нехай глузує доля з мене,-
В ній мука є, в ній щастя є.
Мене моє чуття шалене
Без тебе, дівчино, заб'є.

В душі звучить, пливе духмяно
Сопілки зламаної спів
Не гнівайся, що так нежданo
Цвіт яблунь в серці зайснів.

На мене не дивись сердито,-
Чому страждання не таю?
Твоїм кинджалом, Карменсіто,
Пронижу душу я свою!

1923

Перекладач: Микола Бажан